

תת"ע 600/09/19 - שמעון אבוחצירא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 600-09-19 מדינת ישראל נ' אבוחצירא

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש שמעון אבוחצירא
משיבה מדינת ישראל
החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 30.11.18 נערכה כנגד מר אבוחצירא שמעון (להלן: "**המבקש**" או "**הנאשם**"), הודעת תשלום קנס שמספרה 30152987183 (להלן: "**הדו"ח**"), בגין הסעת ילד שמלאו לו שלוש שנים אך טרם מלאו לו שמונה שנים, כשהוא אינו רתום במושב בטיחות או במושב מגביה, וזאת בניגוד לתקנה 83 א(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").
2. המבקש הגיש בקשה להישפט על העבירה נשוא הדו"ח, ובהמשך לבקשתו נפתח ההליך דנן.
3. ביום 9.12.19 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש, ולאחר שהוצג אישור משלוח דבר דואר רשום, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו, ונגזר עליו תשלום הקנס המקורי, בסך ₪ 750 (להלן: "**גזר הדין**").
4. ביום 29.9.20 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו.

טענות הצדדים:

5. לטענת המבקש, הוא לא ידע על מועד הדיון ולא קיבל לידיו זימון למשפט.
6. המבקש מצהיר כי מתגורר בכתובת השונה מהכתובת אליה נשלח הזימון. לדבריו, מתגורר בכתובת קפריסין 6 באר שבע, אולם מסיבה שאינה ברורה לו, ההזמנה לדין נשלחה לכתובת סוקולוב 26/8 באר שבע.
7. עוד טוען המבקש כי ראוי שהגנתו תשמע ולכן מבקש שתינתן לו האפשרות להוכחת צדקתו.
8. במסגרת הודעת הבהרה מטעם המבקש, מיום 4.11.20, נטען כי במועד ביצוע העבירה דנן, נרשמו שני דו"חות תנועה שונים, כאשר המשיבה הסכימה לביטול פסה"ד שניתן בהעדרו בתיק 601-09-19, בגין הדו"ח הנוסף, ועל כן ראוי שתפעל ליתן הסכמתה לביטול פסה"ד גם בתיק זה.
9. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי היא פעלה על פי דין ושלחה למבקש זימון לדין לכתובת שצוינה על ידו בבקשה להישפט. אולם, דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". בהקשר זה מפנה המשיבה לחזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: "**התקנות**") המחייבת את משלוח

ההודעה בדואר רשום אך אינה מחייבת ביצוע מסירה אישית.

10. כך גם, לטענת המשיבה, המבקש טוען טענה כללית, בעלמא, לפיה לא ידע על מועד הדיון, אך נמנע מלצרף כל מסמך לעניין אי התייצבותו.
11. זאת ועוד, לטענת המשיבה לא התקיימו נסיבות הגורמות עיוות דין למבקש עקב אי ביטול פסק הדין, והעונש שהושת עליו מצוי בתחום הענישה ההולם.
12. המשיבה מפנה לדברי המבקש בעת קבלת הדו"ח, שם אמר לשוטרת - "צודקת", ומשכך לדידה, מדובר בראשית הודיה.
13. באשר להסכמת המשיבה לביטול הדו"ח הנוסף בתיק 601-09-19, נטען כי שם, אישור המסירה חזר בסימון "לא ידוע במען", "לא נדרש", ועל כן, כדי למנוע עיוות דין ולפנים משורת הדין התקבלה בקשתו.

א. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה לבקשה, בהבהרה ובתשובה לה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל.

14. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".
15. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
16. לאחר מכן, לגופה של הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").
17. בענייננו, המבקש נמנע מלציין בבקשתו מתי הומצא לו פסק הדין, ולפיכך גם אין לדעת אי מתי יש להתחיל במניין שלושים הימים העומדים לרשותו לשם הגשת בקשה מעין הבקשה דנן. מעבר לכך, מתגובת המשיבה עולה הבקשה הוגשה שלא בהסכמת התובע. דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שחלפה למעלה משנה מאז המועד בו ניתן פסק הדין ועד למועד בו הוגשה הבקשה דנן. במצב דברים זה ובהתאם להוראת החוק, די בכך כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף.
18. אולם, באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, הרי שלא ניתן להתעלם מן העובדה כי כנגד המבקש עמד תיק נוסף, שגם בגינו נשפט בהיעדרו. המדובר בתיק מספר 601/09/19, בגין עבירה נוספת, שונה, מאותו מועד אירוע ואף מאותה שעת ביצוע העבירה. לגבי 2 הדו"חות, נתבקשה בקשה להישפט, בציון אותה הכתובת, כאשר בתיק האחר שמספרו 601/09/19, המשיבה הסכימה לבטל את פסה"ד שניתן בהיעדר בשל כך שאישור המסירה חזר בציון "לא ידוע במען", לטענתה, ובתיק שבפניי, התנגדה המשיבה

לבקשה תוך שהיא מפנה לחזקת המסירה ולאשור המסירה שחזר בציון "לא נדרש" וזאת מאותה הכתובת. במצב דברים זה, לאור העובדה כי התיק האחר הסתיים בהסדר טיעון לקולא, שיכול ונערך בשל קשיים ראיינים ולאור הספק שעולה באשר להמצאת דבר הדואר כנדרש שכן, זימון שנשלח לאותה הכתובת, וחוזר האחד בציון "לא ידוע" והאחר בציון "לא נדרש", מעלה תמיהה באשר לנכונותו, מצאתי מקום להיעתר לבקשה בזו הפעם. מדוע לא הסכימה המשיבה להיעתר גם לבקשה שבפניי - למשיבה הפתרוני.

19. לטעמי וגם לאור האמור, עלול להיגרם למבקש עיוות דין באם בימ"ש לא ייעתר לבקשתו.

20. לאור הנימוקים לעיל, מורה על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר וקובעת דיון במעמד הצדדים ליום 17/2/21, שעה 12:00.

5129371

54678313 המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם לדיון.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"א, 15 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.